

Un grup inversor vol comprar la masia de Sebastià Juan Arbó

El mas Casa Blanca, a la Ràpita, actualment deshabitat, podria allotjar futurs allotjaments turístics, un restaurant i una zona de festes si es confirma la compra en els pròxims dies

MARINA PALLÀS CATURLA
LA RÀPITA

Un grup inversor d'Andorra està interessat en la compra de Casa Blanca, una masia a la Ràpita on va passar part de la infantesa l'escriptor Sebastià Juan Arbó.

La propietat actualment és de dos empreses de les Terres de l'Ebre, que tenen, a més de la masia, una finca d'arròs de 112 hectàrees i un magatzem amb una secadora i porgadora, molt a prop de la carretera que va de la Ràpita al Poble Nou.

Segons han explicat els propietaris al *Diari*, un inversor privat d'Andorra vol comprar Casa Blanca i 20.000 metres de terrenys al voltant per fer un restaurant, allotjaments turístics i una zona per fer festes privades.

En els propers dies tenen una nova reunió per acordar els terrenys de la compra. La propietat explica al *Diari* que si l'Ajuntament de la Ràpita «no mou fitxa» ho vendran a l'inversor privat. «Nosaltres voldríem que es quedés per al poble. No ens omplim la boca que és l'escriptor més important de les Terres de l'Ebre?».

Actualment el mas no està habitat. Va ser protegit com a Bé Cultural d'Interès Local. La seua construcció es vincula a les grans explotacions agrícoles de finals del segle XIX. Casa Blanca es va convertir en el centre d'operacions en què una multitud de treballadors perseguïen dessecar tots els aiguamolls que l'envoltaven, moments que estan descrits a l'obra *Terres de l'Ebre* (1932) de Sebastià Juan Arbó (1902-1984).

Com es descriu detalladament a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, es tracta d'un edifici d'obra vista, amb

Imatge frontal de Casa Blanca, vora la carretera entre la Ràpita i Poble Nou. FOTO: J. REVILLAS

Actualment el mas és de dues empreses del territori, que preferirien que se'l quedés la Ràpita

planta rectangular i teulada a doble vessant. L'alçat es compon de planta baixa -amb gran porta central amb muntants i llanda fets amb rajola pintada de blanc i dues finestres del mateix tipus- i un primer pis amb cinc finestres rectangulars amb muntants i llanda com a l'anterior. Els vèrtex de l'edifici estan fets amb rajola pintada de blanc imitant carreus de pedra.

En aquesta finca va passar part de la seua infantesa Sebastià Juan Arbó, on els seus pares eren masovers, experiència que queda reflectida a la seua obra *La Masia* (1975).

«Cap al final de les riberes, en el límit de la plana immensa, quasi a la vora de la mar, s'alçava la masia. Amb les parets emblanquinades, la xemeneia i el parallamps al mig, en la part alta, senyorejaven un ample espai de terres de conreu i senillars. Per davant passava el canalet, d'aigües mortes, on els ànics furgaven amb els becs en les algues brutes de fang negre del fons, en el llapó i la llengua doca. A unes cent

passes de la masia passava el camí principal; s'obria pas entre els soralls i els camps d'arròs, que s'estenien a la banda del mar, i morien més avall, cap a l'esquerra, en els amples estanys de l'Encanyissada». Així comença l'obra *La Masia*. «Hi evocaré l'existència d'una famílies pagesa, típica de les Terres de l'Ebre, una família lligada a una casa, a una llar, en aquest cas a una masia, enclavada a la ribera, però tan propera al poble que gairebé n'és part. La masia, no obstant, anirà adquirint un significat especial i quasi de valor simbòlic», explica el propi Sebastià Juan Arbó al pròleg de la novel·la, sobre la mateixa.